

Govor na početku svete Mise

Poštovani gosp. biskupe, braćo svećenici, cijenjene časne sestre, dragi bogoslovi, draga braćo i sestre!

Poseban pozdrav upućujem novom suradniku bogoslovu Marinu, koji je ovih dana raspoređen provesti Pastoralnogodinu, pripremnu za primanje sakramenta svetoga reda, u našoj župi.

Marin je rođen u Mostaru 1986. Završio je Srednju Medicinsku u Mostaru (2001.-2005.), filozofiju na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu, teologiju u Zagrebu. Diplomirao je 8. srpnja 2014. Na Filozofsko-teološkom institutu Družbe Isusove u Zagrebu. Pastoralna praksa na Buni, uz osobni duhovno-molitveni rast omogućit će mu neposrednu pripravu za primanje sakramenta đakonata a potom i prezbiterata. On je primio i službu akolite te može pod svetom Misom pričešćivati vjernike. Dragi Marine, dobro nam došao, molit ćemo za tebe i s tobom na ovom putu pripreme za sakrament sv. reda. Neka ti uzorom bude i naš suzaštitnik bl. Alojzije Stepinac!

Dobro došao!

Dok su se završni radovi na crkvi bližili kraju otvorih župni arhiv i u njemu našao župni godišnjak „Riječ“ iz 2005. god. te našao na članak s naslovom „Nakon toliko vremena“. U njemu stoji napisano: „Razvojem ovoga našega kraja, poglavito mjesta Bune, njegovim napućavanjem i povećanjem vjerničkoga puka javila se i potreba za postojanjem jedne malo veće crkve. Istinu govoreći, realizirati neki veći projekt tipa izgradnje crkve, prije i nije baš bilo moguće. Svima nam je poznato tadašnje državno uređenje. Čak štoviše govorilo se da se crkvena zvona nikada neće začuti na Buni. Ali ne bude uvijek onako kako obični smrtnici zamisle već onako kakva je Božja zamisao. Dakle gradnja crkve na Buni je oduvijek bila puka potreba...“

Započelo se s planovima te je određeno da to bude crkva kao u Vinišću, jer se izjalovila ideja crkve kao u Pločama. Arhitektonske nacрте za novu crkvu izradio je gosp. Ugrin a razradila firma Ekoprojekt. Odabrana je najbolja ponuda za izvođenje firme *Interinvesti* određen nadzorni inženjer Zoran Puljić te se 28. 2. 2005. pristupilo izgradnji crkve. Predvidjelo se da će se radovi okončati za 68 dana. Dok ovo čitam malo se bilo prenaglilo poznajući nas i naš mentalitet. No malo pomalo završetak radova bližio se kraju te je 7. 10. 2005. završen zvonik i postavljen križ na njemu. Konačno 25. 10. 2005. završeni su i posljednji betonski i konstrukcioni radovi. Do Božića iste godine je limom opšivena i crijepno pokrivena te do Uskrsa sljedeće godine postavljeni otvori . 2008. godine započelo se s ugrađivanjem elektro instalacija i ozvučenja. 2009. udaren

je estrih. 2011. uređeno oltarište zajedno s oltarišnim elementima. Blagoslov oltara bio je 20. 3. 2011. Iste godine urađena je ventilacija te započeto s parterom. Krajem mjeseca rujna 2011. započeti su radovi na vanjskoj fasadi crkve koji su završeni u proljeće 2012. U jesen iste godine započelo se s uređenjem dvorišta, asfaltiranjem parkinga i prilaza župnoj kući. 2013. godina bila je u znaku mistrije i građevinskih radova s jede strane i *Godine vjere* s druge strane. Postavljena je betonska galanterija ispred crkve, uređen dio kata župne kuće, nacrtan idejni projekt crkve na Buni.

Početak radova u crkvi započeo je prije 4 mjeseca, točnije 5. 5. 2014. Najprije skela pa žbuka, pa instalacije, izgradnja ispovjedaonice, knaufarski radovi. Zatim su uslijedili kamenorezački, tesarski i drugi radovi. Gledalo se završiti što više u ovoj fazi. Kada se započelo s unutarnjim uređenjem crkve onda se nije moglo ostaviti na pola nedovršen posao, makar onih radova koje je trebalo uraditi. Važna je bila ideja vodilja uređenja crkve, a to je: *Od Navještenja do Kalvarije i Uskrsnuća*. Na prozorima iznad kora zamišljen je vitraj Navještenja Gospodinova, a oltarska slika prizor Kalvarije, djelo akademskoga slikara Josipa Biffela; na oltaru se slavi spomen čin Isusove muke smrti i Uskrsnuća. Stubovi crkve su apostoli koji su zamišljeni kroz vitraje na 12 prozora. Skice za njih naslikala je akademska umjetnica Blaženka Salavarda koja je danas s nama na Misi te je od srca pozdravljam. Ideja vodilja treba biti realizirana i dalje, ali to neće biti toliko zahtjevno kao što je to bio ovaj veliki poduhvat koji smo zajednički iznjedrili.

Uzdajući se u Božju providnost u sljedećim mjesecima ili godinama crkva će u potpunosti biti dovršena, izabrat će se njezin zaštitnik i biti posvećena. Do samoga čina posvete crkve treba uraditi sve ono što joj nedostaje.

Zašto sve ovo? Da bi se moglo Boga slaviti u još ljepšem ambijentu. Zato, dragi vjernici, neka nam bude na ponos ova prelijepa župna crkva u kojoj smo danas ne samo dvojica ili trojica, kako kaže evanđelje, sabrani na molitvu, nego nas ima i malo više te nam je crkva mala. Daj Bože da bude sve manja i manja zbog dolaska vjernika na Misu i molitvu.